

інноваційного розвитку, є забезпечення макроекономічної стабільності та високого рівня життя в Україні. Крім того, передумовами інноваційного розвитку є ефективна інвестиційна діяльність та нормативно-правове регулювання у сфері інтелектуальної власності, побудова інтелектуального бізнес-середовища, згідно рекомендацій ЄС, МВФ та міжнародних інвесторів.

Література

1. Закон України Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 19-20, ст.166) <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>
2. Державна служба статистики України. Капітальні інвестиції за видами активів 2019 року. http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2019/ibd/kinv/kinv_2019_u.htm
3. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. Капітальні інвестиції (2019 рік) file:///C:/Users/Admin/Downloads/Капітальні_інвестиції_2019_.pdf
4. Комітет Верховної ради України з питань освіти, науки та інновацій 2019 рік http://kno.rada.gov.ua/news/Robota_Kom/Parl_Kom_slukh/Parl_slukh/8_skl/75312.html?fbclid=IwAR1WxbehvR6pguEHnjhTJJ4whpd71f5IsmUBPAsqVBjCaPjb7WDJQWRNNQI
5. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Пріоритети допомоги ЄС Україні: взаємовигідний рух назустріч. Київ 2018 р. http://www.ier.com.ua/files/publications/Books/2018/IER_Priority_reform_report_6.07.2018_1.pdf

Мохамед М., аспірант
(науковий керівник: **Малаховський Ю. В.**, канд. екон. наук, доцент)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ІННОВАТИВНИХ ПІДПРИЄМСТВ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Процес виробництва нових знань, здатних збільшувати споживчу цінність призначених для кінцевого споживання товарів/послуг у ході формування глобальних вартісних ланцюгів постіндустріальної економіки – домінуючий науковий напрям менеджменту компетенцій (Knowledge management) в конкретних умовах функціонування інноваційно активних підприємств (ІАП) як продукуючих екосистем.

Сформульована нами точка зору щодо трансформаційного перетворення структуральної, когнітивної та реляційної складових товариського інклюзивного соціального капіталу у процесі формування інтелектуального капіталу у середовищі функціонування ІАП, дозволяє одночасно розглядати ІАП у якості спеціалізованої на швидкому та ефективному створенні/передаванні знань соціоцентричної соціальної мережі [1].

Інноваційний потенціал працівників ІАП у складі пізнавальної спроможності до інноваційної діяльності, мотиваційних та комунікативних якостей, креативності та особистісних якостей новатора може бути зведено до реалізованого комунікаційного ресурсу експертної діяльності у предметній області.

Цілісну науково-інноваційну політику (НІП) Великої Британії сучасного вигляду було сформовано 2008 року. Доповідь опубліковано реформованим Департаментом інновацій, університетів і компетенцій (Department for Innovation, Universities and Skills – DIUS), який відповідає за розробку і реалізацію НІП у Великобританії.

До сфери компетенцій департаменту віднесено питання, одночасно пов'язані з наукою, інноваціями, вищою освітою, професійним навчанням, підвищенням кваліфікації.

До переліку заявлених цілей функціонування установи віднесено: розвиток професійних навичок населення, організацію наукових досліджень і освітньої діяльності світового рівня, застосування знань та навичок для розвитку інноваційної конкурентоспроможної економіки.

Стратегічною перспективою розвитку системи вищої освіти країни проголошено врахування у максимальній мірі потреб роботодавців, в першу чергу, приватного бізнесу. Щодо інноваційної діяльності – DIUS отримав можливість більш ретельно і поглиблено аналізувати потенціал окремих фірм у сфері освоєння і практичного використання нових знань.

НІП країни характеризує різні аспекти інноваційного процесу: попит на інновації; підтримку інновацій у підприємницькому секторі; зв'язок інновацій з науково-дослідницькою базою; міжнародну діяльність; професійні навички, які пов'язані з інноваціями; інновації в секторі державних послуг; регіональні інновації.

Пануючою у суспільстві оголошено модель попиту на відкриті інновації. Відкритість передбачає налагодження співпраці між університетами, комерційними організаціями, іншими компаніями, постачальниками, споживачами. Серед джерел інновацій відзначено творче застосування апробованих технологій, а також нестандартний підхід до створення нових продуктів/послуг.

Такий формуються у процесі стимулювання попиту на інноваційну діяльність зі сторони перших споживачів – населення, підприємств та державних органів – ще в процесі дизайну нових продуктів і забезпечують критично важливий дохід на ранніх стадіях інноваційного інвестування.

Державні органи формують попит засобами реалізації відомчих комерційних стратегій, власної системи закупівель з чітким зазначенням ефекту від стратегій, конкретних шляхів запровадження інноваційних закупівельних практик.

На доповнення, DIUS доручено здійснити переорієнтування “Ініціативи підтримки наукових досліджень малих підприємств” (Small Business Research Initiative – SDRI) на технологічні R&D.

Парадигму прийнято на заміну відпрацьованого підходу, коли фундаментальні інновації підтримувались переважно політичними ініціативами, пов'язаними з пропозицією нових технологій, що у подальшому довго, складно та невизначено, з точки зору ризиковості, комерціалізувались у промисловості.

Широкомасштабними заходами критичного впливу владних структур на формування навичок діяльності персоналу ІАП країни опікується Рада з технологічної стратегії (Technology Strategy Board – TSB) – фінансована DIUS позавідомча організація з компетенціями просування технологічних інновацій

у галузях, що мають найбільший потенціал для прискореного зростання британської економіки в ситуаціях, коли ринкові механізми не спрацьовують.

Самостійним напрямом розвитку інтелектуального капіталу ІАП стає посилення міжнародного вектору інноваційної діяльності, підвищення рівня мобільності учасників-фізичних осіб з метою отримання грантів в межах Рамкової програми ЄС, опанування лідерських ринків високотехнологічних досягнень, об'єднання інтернаціональних аспектів кадрової політики у сфері вищої освіти, професійного навчання і підвищення кваліфікації, науки та інновацій.

З метою вирівнювання показників інноваційної діяльності за окремими регіонами країни, у тому числі за рахунок перенесення акцентів з самостійного генерування знань на залучення їх ззовні, DIUS разом з регіональними агенціями розвитку (Regional Development Agencies – RDA) сприяє партнерству між венчурним бізнесом, університетами, ІАП та регіональними органами влади. Окремим напрямом діяльності є формування регіональними представництвами установи Councilforgraduateentrepreneurship мереж співфінансування DIUS та RDA інноваційної активності випускників ЗВО.

Література

1. Жовновач Р. І., Малаховський Ю. В., М.М. Г. Мохамед. Стратегічні імперативи управління інтелектуальними ресурсами персоналу інноваційноактивних підприємств (зарубіжний досвід). Ефективна економіка. 2019. № 12. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7702>.

Сівірян О. І., здобувач вищої освіти
(науковий керівник: **Фрунза С. А.**, кандидат економічних наук, доцент)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

НАПРЯМИ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЯК СКЛАДОВОЇ ЧАСТИНИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

В умовах постійних змін політики держави в сфері соціально-економічного розвитку країни існує потреба в удосконаленні пріоритетних напрямках фінансової політики, які забезпечать внутрішньо-економічну стабільність країни.

Метою статті є теоретичне дослідження сутності «фінансова політика держави» та виокремлення напрямів його регулювання для покращення соціально-економічного розвитку країни в умовах економічних перетворень.

Враховуючи сучасні дослідження науковців, можемо зазначити, що не існує єдиного універсально визначення терміну «фінансова політика». Кожен науковець бачить його трактування по-своєму, виходячи зі свого наукового досвіду, професійних спрямувань та творчому направленню.